

kede Oplysninger om, hvor man skulde søge hen for at kunne forstaa Lovforslaget, navnlig var Henviisningen til Københavns Vejviser klassisk. Det fremgik altsaa netop af disse Oplysninger, at Lovforslaget i sig selv ikke indeholder tilstrækkeligt for at være forstaaeligt, og det var det, jeg vilde fremhæve. Jeg svævede i den Vildfarelse, at selve Bemærkningerne til et Lovforslag skulde bringe alt, hvad der behøves for at kunne forstaa det, saaledes at man ikke behøver at søge andre Steder. Det er ikke Tilfældet med Bemærkningerne til dette, og det er et Savn, som jeg ogsaa har følt ved andre af den højtærede Minister forelagte Lovforslag.

Bramsen: I Anledning af den højtærede Ministers Antydning af, at det maa ske kun skulde være et Façadespørgsmaal, som skilte os ad, ønsker jeg at gøre den Bemærkning, at derom er Talen ikke. For vort Vedkommende er Forholdet dette, at dersom det skulde vise sig, at man fra kompetent Side, af os anerkendt kompetent Side, betegnede en Adskillelse gennem den gamle Biblioteksbygning mellem Kavalergaarden og den store Gaard bagved, som jeg vil kalde Tøjhusgaarden, som værende kunstnerisk og arkitektonisk ikke forsvarlig, saa ville vi logisk komme til, at den gamle Biblioteksbygning maa forsvinde i større eller mindre Grad. Og hvis man fra samme Side udtaler, at den ny Rigsdagsfløj vil blive skæmmet derved, at Kavalergaarden bliver saa smal, som den altsaa vil blive paa Grund af, at det gamle Bibliotek, omdannet med betydelige Bekostninger, fremtidig bliver liggende der som Arkivbygning, saa ville vi heller ikke være enige med den højtærede Minister om, at dette Lovforslag bør vedtages. Skulde det derimod lykkes den højtærede Minister at overbevise os om, at vi ikke behøve at nære nogen Frygt i disse to Henseender, er det, at vi mene, at Lovforslaget i øvrigt er acceptabelt og frembyder betydelige Fordele. — Det ærede 2det Medlem for 7ende Kreds (Rottbøll) omtalte de to Herrer Arkitekter, der havde været i Udvalget i Folketinget, og hvad de havde udtalt. Der er den Mærkelighed derved, at den ene Part tager deres Udtalelser til Fordel for sin Mening og den anden til Fordel for sin. Det er ejendommeligt, men efter min Opfattelse have de Herrer udtalt, at de maatte holde bestemt paa, at den store Plads, som jeg nylig kaldte Tøjhuspladsen, ikke bliver belastet med nogen ny Bygning,

og som Følge deraf foreslaa de, at de to Pavilloner skulde gaa ud. Den højtærede Minister nikker, er altsaa enig med mig deri. Men de have ikke udtalt sig om, hvorvidt de nu af mig fremsatte Spørgsmaal maatte besvares bekræftende eller benægtende, i alt Fald ikke paa en saadan Maade, at jeg kan faa en bestemt Vejledning deraf. Det er altsaa negative Udtalelser, saa vidt jeg kan forstaa; de ville ikke have Udbygninger paa den nævnte Plads, men de sige ikke noget om, hvorvidt de ville have den gamle Biblioteksbygning bevaret, og særlig ikke, om de ville have den omdannet til Rigsarkiv. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister derefter forstaar vort Standpunkt og ikke derefter mener, at vi ikke skulde indtage en lige saa fuldt velvillig Holdning til Forslaget nu, som da jeg for $\frac{1}{2}$ Times Tid siden havde Ordet. I hvert Fald har det været Hensigten at udtrykke det og ikke at sige, at det kom an paa, om Ministeren lavede Façaden lidt paa den ene Maade eller paa den anden Maade. Herom maa jeg dog have Lov til at udtale, at hvis der blev vedtaget en Façade her paa Rigsdagen, antager jeg, at ogsaa Ministeren vilde holde sig til denne; thi det kan jo ikke gaa an, naar vi vedtage en Bygning, at vi da, naar den er færdig, finde, at den har faaet et helt andet Udseende. Men Façaden er, som sagt, ikke her det afgørende for os.

Reedtz-Thott: Jeg tænkte nok, at naar det kom til Stykket, drog den højtærede Minister lidt for store Konsekvenser af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for 2den Kreds (Bramsen), saaledes at det ikke alene drejede sig om den Façade, der var Tale om, og som oven i Købet Ministeren reserverede sig at lave om, men at der ogsaa var forskellige andre Krav, der skulde opfyldes, inden man kunde være tilfreds med den Ordning, den højtærede Minister har foreslaaet.

Det, som jeg i øvrigt gerne her vilde sige et Par Ord om, er, at det forekommer mig, at Gangen i hele dette Forslag er underlig. Det er jo begyndt med, at der er nedsat en Kommission for at overveje, hvorledes Ministerierne kunde faa ny Lokaler, og hvorledes det skulde ordnes for dem; og midt under dette gaar der pludselig en Æske op, og der staar Rigsarkivaren og forlanger ogsaa at komme i Betragtning. Lidt efter lidt er alt det andet saa forsvundet; her er ikke blevet sagt et Ord om alt det andet; der har kun